

SIMON, HOU JE ECHT VAN MIJ? PAASSPEL

(De bovenzaal. De deur is vergrendeld. De discipelen Petrus, Thomas, Nathanaël en Jacobus zitten aan tafel. Er wordt geklopt.)

Jac.: (angstig) Petrus! Wie kan dat zijn?

Pet.: Ik weet het niet, Jacobus. Wie weet dat we hier zijn?

Nat.: Zouden ze ons komen arresteren?

(Opnieuw geklop. Stem van Johannes)

Joh.: Ik ben het!

Pet.: 't Is Johannes. Doe maar open, Jacobus.

(Jac. ontgrendelt de deur, Johannes komt binnen.)

Jac.: Hallo, kom d'r in.

Joh.: Hé, Jacobus! Shalom allemaal.

Nat.: Goed dat je d'r bent. Ga zitten.

(Stilte)

Joh.: Waarom doen jullie zo triest allemaal? Wat zitten jullie hier somber te kijken?

Pet.: Ach, ik denk dat ik maar weer ga vissen.

Jac.: Daar voel ik ook wel voor.

Joh.: Wat is de reden dat jullie zo moedeloos zijn?

Pet.: Jij bent nog te jong om dat te begrijpen.

Joh.: Ik begrijp een heleboel niet, Petrus. Zo weet ik ook niet waarom de deur hier zo zwaar vergrendeld is. Zijn jullie zó bang voor die lui die Jezus hebben meegenomen?

Nat.: Alles kan toch niet verlóren zijn? Ik weet nog zo goed dat ik Jezus voor het eerst ontmoette. Hij zei tegen mij: 'Nathanaël, eindelijk een Israëliet zonder bedrog.' Ik zeg: 'Waarom denk je dat?' Hij zegt: 'Ik zie je nóg zitten onder de vijgenboom.' Toen was het mij meteen duidelijk dat Hij de Zoon van God was. Hoe kon Hij dat anders weten van die vijgenboom? En zijn hele uitstraling....

Pet.: Ik had zó'n geloof in Hem. Maar alles lijkt wel verloren, nu Hij dood is. Johannes en ik zijn in het graf gaan kijken. Zijn lichaam was weggehaald. Nietwaar, Johannes?

Joh.: Weggehaald? Ik geloof niet dat iemand het heeft weggehaald, Petrus.

Pet.: Maar het was toch weg?

Joh.: Natuurlijk was het weg. Maar ik denk dat dat een heel andere oorzaak had.

Pet.: Maria van Magdala was eerst bij het graf geweest en ze kwam ons vertellen dat ze Hem hadden weggenomen, en dat ze niet wist waar ze Hem hadden neergelegd.

- Joh.: Maar láter zei ze tegen ons dat ze Hem had gezien. Hij had gezegd dat we op Hem moesten wachten.
- Tho: Daar geloof ik niks van. 't Is natuurlijk onzin. Ze heeft zich maar wat verbeeld. Ze had vroeger altijd al van die vreemde gedachten.
- Joh.: Maar ze is enorm veranderd, Thomas. Jezus heeft haar vrijgemaakt. Ik denk dat ze de waarheid sprak. Hij stond in levende lijve vóór haar, ze kon Hem zó aanraken. Hij zei dat ze het ons moest gaan vertellen, en dat Hij naar ons toe zou komen.
- Pet.: Ik zou Hem niet eens onder ogen durven te komen. Ik heb Hem zó laten vallen.
- Jac.: Ach, Petrus, zit er toch niet over in. Ik heb Hem ook in de steek gelaten. We hebben Hem eigenlijk allemaal verraden. Johannes, jij bent nog de dapperste geweest. Jij bent tenminste nog bij Hem gebleven, toen Hij aan het kruis hing.
- Pet.: Ik heb het meest gefaald van ons allemaal. Ik had de sterkste moeten zijn. Ik had nog zó tegen Hem gezegd dat ik bereid was met Hem gearresteerd te worden, en desnoods met Hem te sterven. Ik meende het ook. Maar toen het erop aankwam..... Ik heb een heel slecht voorbeeld gegeven.
- Joh.: Hij zal het je echt niet kwalijk nemen hoor.
- Pet.: Ik neem het mezélf enorm kwalijk.
- Joh.: Hou toch op, Petrus. Dadelijk eindig je nog als Judas.
- Nat.: Maar ja, wat nou?
- Tho.: We moeten reëel zijn.'t Is gewoon voorbij. De droom is over.
- Joh.: Nee hoor, Thomas, absoluut niet. We moeten gewoon wachten. Ik heb geloof dat er iets gebeuren gaat. We hebben zóveel wonderen zien gebeuren.
- Tho: Het is je gevóel dat zegt: het mag niet voorbij zijn. Maar we moeten ons niet laten leiden door ons gevoel, maar door ons verstand.
- Joh.: Heeft Hij niet gezegd dat Hij uit de doden zou opstaan?
- Tho.: Natuurlijk. Dat is ook zo. Bij wijze van spreken. Hij leeft toch voort in onze herinnering?
- Nat.: Ik had het idee dat Hij het letterlijk bedoelde.
- Tho.: Luister, Nathanaël, als Hij hier niet zelf komt en ik de gaten van de spijkers in zijn handen niet zie, en de wond in zijn zij, dan geloof ik het niet.
- Pet.: Misschien kunnen we beter gaan bidden. Dat God ons duidelijk maakt hoe we verder moeten. Moeten we op Hem blijven wachten, zoals Maria zei? Of moeten we maar weer ons oude beroep oppakken?
- Jac.: Bid jij maar, Petrus.

Pet.: Okee. Ik zal wel weer bidden! (pauze) Vader in de hemel. Hier zijn we, de vrienden van Jezus, uw Zoon. We weten niet wat er van Hem geworden is. We weten niet hoe we verder moeten. We hebben Hem in de steek gelaten. We hebben te weinig gebeden. We zijn laf geweest. Wilt U ons raad geven? We hebben raad nodig. Of moeten we ons beroep weer oppakken? Vader, spreek tot ons. Ik vraag U dit in zijn naam, zoals Hij ons geleerd heeft, in de naam van Jezus. Amen.

Allen: Amen.

(Jezus komt binnen, ondanks de grendels op de deur.)

Jezus: Shalom allemaal!

Pet.: Wat!? Wie bent U? Hoe komt u binnen?

(Ook de anderen reageren heel verrast)

Jezus: Simon, ken je me nog?

Pet.: Mijn Heer!? Ben jij het?

Jezus: Schrik maar niet!

Pet.: Ben je het echt?

Jezus: Kijk naar mijn handen en voeten. Raak me aan. Denk je dat ik een geest ben?

(Stilte)

Pet.: Ik kan het nauwelijks geloven.

Jezus: Heb je wat te eten voor me?

(Jacobus reikt hem iets te eten aan. Jezus eet het op.)

Jezus: Geloof je nu dat Ik het ben?

Thomas, steek je vinger in mijn handen en in mijn zij. Misschien geloof je het dan.

Tho.: (knielt) Mijn Heer en mijn God!

Jezus: Geloof je het nu? Nu je me gezien hebt? Zalig zij die niet zien en tóch geloven.

(Johannes gaat naar Jezus toe en omhelst Hem. De anderen volgen. Ze noemen Jezus' naam.)

Jezus: Johannes, mijn geliefde Johannes!

Nathanaël, wat goed je te zien!

Jacobus, mijn vriend!

Thomas, ik hou van je!

En Petrus, mijn grote vriend!

Jac.: Maar Jezus, hoe kan het dat je leeft?

Jezus: Ik heb het jullie zó vaak verteld. Maar je hebt het niet begrepen. Staat er niet in Jesaja dat de knecht van God door zijn dood de zonden van anderen zou dragen, maar dat Hij zou leven? Ik ben dood geweest, ja, maar Ik leef. De Vader heeft Mij uit de dood opgewekt.

Jac.: Wat zijn we blind geweest!

Tho.: Heer, vergeef mijn eigenwijsheid.

Nat.: Ik wist niet wat ik moest geloven. Ik heb zó getwijfeld.

Jac. Er werd verteld, dat ze jouw lichaam gestólen hadden.

Joh.: Maria van Magdala had gelijk!

Jezus: De Vader in de hemel heeft mij verhoogd. Ik heb mijn leven afgelegd, Hij heeft het Mij teruggegeven. Aan Mij is gegeven alle macht in de hemel en op aarde.

Nat.: Heer, hoe komt het toch dat we er niets van begrepen hebben?

Jezus: Omdat jullie ogen nog niet geopend waren. Ik moest hier alleen doorheen gaan.

Nat.: Nu begin ik het allemaal te begrijpen.

Jezus: Jullie zijn mijn getuigen. En je zúlt hier ook van getuigen, de rest van je leven.

Tho.: Dat zullen we zeker!

Jezus: (Pakt Petrus bij de hand) Zeg Simon. Wat ben je stil. Zeg eens: Hou je écht van mij? Méér dan de anderen?

Pet.: Heer, dat weet je toch?

Jezus: Jij mag herder zijn over mijn lammeren. Maar Ik vraag je: hou je écht van Mij?

Pet.: Ach, Heer, dat weet je best.

Jezus: Jij mag mijn schapen hoeden. Maar ik vraag je: hou je van Mij?

Pet.: Heer, jij weet toch álles? Jij kijkt in mijn ziel. Je weet dat ik je liefheb.

Jezus: Ik weet het. Je mag mijn schapen weiden.

(LIED van Petrus en Jezus: 'Simon hou je echt van Mij?')

Pet: Ik had gezegd: Ik blijf bij jou,
zelfs als ze jou gevangen nemen.
Ik had gezegd: Ik sterf met jou,
als ze jouw leven willen nemen.
Maar jij zei zacht: Mijn lieve vriend,
voordat jij straks de haan zult horen,
heb jij gezegd: Ik ken Hem niet,
en heb jij Mij zó afgezworen.

En later, op de binnenplaats,
ik zat mij bij het vuur te warmen,
ze hadden jou net weggeleid
met op je rug gebonden armen,
toen zei een vrouw: Jij hoort bij Hem.

Ik hard ontkennen en betogen,
maar kort daarop kwam jij voorbij,
je keek me aan met mededogen.

Jezus: Simon, hou je echt van Mij?
Meer dan alle anderen?
Ook al ben je nog zo zwak,
Ik kan jou veranderen.
Ware liefde kost heel wat,
dat mag jij ze leren
door ook deze weg te gaan,
zo zul jij mij eren.

Pet.: Jij bent gehangen aan een kruis,
je stierf met uitgestrekte armen,
alsof je voor de laatste keer
de hele wereld wou omarmen.
Waar was ik toen op dat moment?
Ik durfde niet dichtbij te komen,
ik keek van verre toe, uit angst
dat dat ook mij zou overkomen.

Ik was wanhopig van verdriet,
de Zoon van God had mij verlaten,
ik had mijn allerbeste vriend
daar stervend in de steek gelaten.
Wat was ik blij toen 'k hoorde, dat
jij uit de dood was teruggekomen,
en plotseling stond je daar vóór mij,
je hebt me bij de hand genomen.

Jezus: Simon, hou je echt van Mij?
Meer dan alle anderen?
Ook al ben je nog zo zwak,
Ik kan jou veranderen.
Ware liefde kost heel wat,
dat mag jij ze leren
door ook deze weg te gaan,
zo zul jij mij eren.

Jezus: Toen je jong was, Petrus, kon je gaan en staan waar je wou. Maar als je ouder wordt zullen ze je op een plaats brengen waar je liever niet wilt zijn. En dan zul je God verheerlijken met je armen wijd, net als Ik. Wilt je Mij echt volgen?

Pet.: Ik heb wel eens eerder ja gezegd, Heer. Natuurlijk is het ja. (pauze) Maar wat gebeurt er met Johannes? Die is nog zo jong.

Jezus: Misschien blijft Johannes wel hier totdat Ik weer terugkom. Wat heb jij daarmee te maken, Petrus?

Pet.: (pauze) Maar hoe weet ik of ik mijn belofte kan houden?

Jezus: Als ik weg ben, moet je hier net zo lang samen blijven totdat je kracht zult ontvangen uit de hoge. De Heilige Geest zal over jullie komen, en daarna zullen jullie mijn getuigen zijn. Ga dan heen in de gehele wereld, en maak alle volken tot mijn discipelen. Begin hier in Jeruzalem, en daarna in Judea, Samaria en tot het einde van de aarde. En Ik zal met jullie zijn al de dagen van je leven. Ik zal wat jullie doen bevestigen door wonderen en tekenen.

Jac.: Jezus, wanneer wordt het koningschap voor Israël hersteld?

Jezus: Dat weet alleen de Vader. Het is beter dat jullie dat niet weten. Het zal een eeuwig koningschap zijn. Kom laten wij naar Bethanië gaan.